

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 50
din 27.01.2009

Dosar nr: 753/2008

Petiția nr: 14315 **din data de** 11.11.2008

Petent: O S

Reclamat: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție București și Parchetul Brașov

Obiect: neacordare drepturilor salariale, respectiv sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică potrivit art. 47 din Legea nr. 50/1996 și Decizia nr. 21/2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție

I. Părțile

1. Petent

O S , cu domiciliul în

2. Reclamat

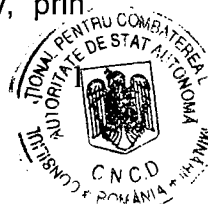
2.1. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție București, cu sediul în București, B-dul Libertății, nr. 14, sector 5

2.2. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Apel Brașov cu sediul în Brașov, str. Republicii nr.45

II. Obiectul sesizării și susținerile părților

Prin adresa nr. 14315/11.11.2008, petenta solicită CNCD să o reprezinte în instanță la judecarea cauzei nr. 839/64/2008 aflate pe rolul Curții de Apel Brașov, Secția Litigii de muncă și asigurări sociale. Petenta a fost salariată în funcția de grefier șef la Parchetul de pe lângă judecătoria Făgăraș în perioada 1 august 1969 – 26 septembrie 2005.

Petenta susține că i-au fost încălcate drepturile salariale de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție București și Parchetul Brașov, prin

neacordarea unor drepturi salariale respectiv sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică de 50%, conform art. 47 din Legea nr. 50/1996 și Decizia nr. 21/10 martie 2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție București.

La data de 9 nov. 2007, petenta a solicitat Tribunalului Brașov obligarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție București la plata sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică de 50%. Tribunalul Brașov prin sentința civilă nr. 10 din 10 ian. 2008 admite acțiunea și obligă Parchetul la plata sporului de 50% pe perioada 12.11.2004 - 26.09.2005.

Ministerul Public face recurs și anulează sentința civilă a Tribunalului Brașov, prin Decizia nr. 212 din 27 feb 2008, a Curții de Apel Brașov.

La data de 10 martie 2008 Înalta Curte de Casație și Justiție București obligă prin Decizia nr. 21/2008, la plata unitară a dispozițiilor art. 47 din Legea nr. 50/1996 și constată că judecătorii, procurorii, magistrații asistenți precum și personalul auxiliar de specialitate au dreptul la un spor de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, calculat la indemnizația brută lunară.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție București se opune aplicării Deciziei nr.21/2008, petenta consideră că ar trebui să beneficieze de toate drepturile de care colegii săi de serviciu beneficiază și este supusă discriminării.

Prin adresa CNCD cu nr. 14556/14.11.2008 i s-a comunicat faptul că CNCD nu poate soluționa sesizări introduse în termen de mai mult de un an de la data săvârșirii faptei de discriminare.

De asemenea, prin adresa sus-menționată i s-a precizat că în cazul în care consideră să supună analizei Colegiului Director cazul său să transmită o petiție conform art.20 din O.G nr.137/2000.

Petenta nu a revenit cu completările necesare analizării unei fapte de discriminare până la data la care sesizarea sa a fost pusă în discuția Colegiului Director al CNCD, 27.01.2009.

III. Motivele de fapt și de drept

În fapt, petenta consideră că este discriminată întrucât Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție București se opune aplicării Deciziei nr. 21/2008, în care Înalta Curte de Casație și Justiție – Secțiunile Unite constată că judecătorii, procurorii, magistrații asistenți precum și personalul auxiliar de specialitate au dreptul la un spor de 50% pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, calculat la indemnizația brută lunară, respectiv salariul de bază brut lunar și după intrarea în vigoare a O.G. nr.83/2000 aprobată prin Legea nr. 334/2001, drepturi de care beneficiază colegii de serviciu ai petentei.

Pentru acest motiv petenta a solicitat CNCD să participe la judecarea cauzei nr. 839/64/2008 a Curții de Apel Brașov-Secția Litigii de Muncă și Asigurări Sociale.

În drept, Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o

categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, al (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

În conformitate cu **O.G. nr. 137/2000**, republicată, CNCD este „garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte” (art. 16), fiind „responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din corpul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării” (art. 18).

În vederea analizării situației de fapt prezentate în petiție și pentru a constata existența unei fapte de discriminare, trebuie avute în vedere mai multe aspecte:

1. Referitor la solicitarea petentei ca la termenul de judecată din 12.11.2008 pentru judecarea cauzei nr. 839/64/2008 a Curții de Apel Brașov, Secția litigii de muncă și asigurări sociale, un reprezentant al CNCD să îi reprezinte cauza, petenta a fost informată cu privire la faptul că CNCD nu acordă asistență juridică în fața instanțelor de judecată așa cum petenta a solicitat, Ordonanța de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (republicată) prevede posibilitatea acordării de asistență de specialitate în situații în care o persoană consideră că a fost supusă unei fapte de discriminare.

2. Referitor la faptele pe care petenta le consideră ca fiind fapte de discriminare, trebuie făcute următoarele precizări:

Prin **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008**, Curtea Constituțională constată că prevederile art. 20 alin (3) din **O.G. nr. 137/2000** sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.

Potrivit prevederilor art. V din **Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.75/2008** privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, prevede că “sesizările având ca obiect măsurile legislative adoptate în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar nu intră în competența de soluționare a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.”

De asemenea, potrivit art. 20 alin (1) “Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Clasarea petiției ca urmare a lipsei competenței materiale raportată la prevederile O.G 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)
- nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita
Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN - Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA - Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Data redactării 12.02.2009

